

[Mimi Jakobsen]

problem, som jeg tror vi kommer til at beskæftige os med, samtidig med at vi diskuterer øget kontrol.

Jeg påskønner absolut, at ministeren har fremsat lovforslaget, for jeg synes, det går i den rigtige retning. Jeg synes, ministeren har vist megen opmærksomhed over for de problemer, der er, og jeg synes også, man må sige, at dette forslag er et skridt i den rigtige retning, men vi finder altså ikke, at det var nødvendigt med en taktregulering, og derfor vil vi undlade at stemme om ministerens ændringsforslag. Det gælder dog selvfølgelig ikke ændringsforslag nr. 1 og nr. 17, som andre ordførere også har tilsluttet sig.

Det må være rimeligt at forudskikke nu, at vi i CD ønsker at stille ændringsforslag mellem anden og tredje behandling – det bliver formodentlig uden for betænkningen – gående ud på en dyrtidsregulering, men uden en taktregulering. Det er af tidsmæssige årsager ikke lykkedes os at få det frem til anden behandling, hvilket vi egentlig beklager, men det vil altså ske efter denne behandling. Også på denne baggrund må det være rimeligt, at vi undlader at stemme om ministerens ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige til SFs ordfører, at jeg synes nok, det er at skruer skruen en ekstra omdrejning, når man taler om umenneskelige økonomiske betingelser i arbejdsløshedstilfælde. Det synes jeg ikke vi kan tale om. Der er ikke tale om, at de arbejdsløse er stillet umenneskeligt i det danske samfund. Der er selvfølgelig tale om nogle psykiske problemer og en meget ubehagelig situation, men med hensyn til det økonomiske, som vi her behandler, kan man ikke tale om umenneskelige forhold. Jeg synes, det er et meget stærkt udtryk at bruge, og jeg vil gerne tage afstand fra det. Vi har et dagpengesystem, som vi kan være bekendt, og jeg mener, det er en devaluering af ordet umenneskelig at begynde at bruge det i denne forbindelse.

Som sagt: vi vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag, vi vil undlade at stemme om venstres og konservatives, og vi vil undlade at stemme om arbejdsministerens ændringsforslag.

Kurt Hansen (VS):

Puh ha, fristes man til at sige under debatten om et sådant lovforslag. Det er vel nok et

fælt lovforslag, arbejdsministeren har lagt på bordet her. Det er dog noget af det mest vederstyggelige, han indtil nu har kunnet præstere, og det har ellers ikke været så lidt de seneste par år – i hvert fald ikke, når det gælder om at skære ned i forhold til de arbejdsløse.

Dette lovforslag betyder meget store forringelser for arbejdsløse og syge, og uanset hvilken regering der finder på at komme med forslag af denne art, er vi konsekvente modstandere og mener, at det skal bekæmpes på alle mulige leder og kanter. Vi må gå imod disse angreb, så stærkt vi overhovedet kan. Den eneste rigtige og meget præcise betegnelse for denne slags politik er renlivet borgerlig politik. Til lykke med det, hr. arbejdsminister!

Hvad bygger jeg så dette begreb, »renlivet borgerlig politik«, på? Jo, man vil spare 540–565 mill. kr. i en periode på 14 måneder på arbejdsløshedsdagpengene. Man vil spare 165–175 mill. kr. over for de syge. Man vil spare 120–150 mill. kr. over for efterlønsmodtagere. Og man begrænser i øvrigt forskellige andre gruppers købekraft. Det er svagere stillede grupper som pensionister og uddannelsessøgende, der kort er berørt i dette lovforslag, hvad angår dyrtidsreguleringen. Det er altså nogle meget alvorlige samlede forringelser af arbejdsløshedsunderstøttelsen, der her er lagt op til. Hvad bliver det næste, hr. arbejdsminister? Hvor stopper vi? Eller hvor stopper regeringen, må vi hellere sige, hvor stopper arbejdsministeren og hans forligsmagere i deres nedskæringspolitik? Kunne vi ikke få et svar på det?

Nu har flere borgerlige partier her i dag været inde på paradoksproblemet. Hvornår kommer arbejdsministeren op og siger, at der ikke ligger nogen sagligt udarbejdet paradosrapport? Hvornår kommer arbejdsministeren herop og siger til de borgerlige, at der ikke er belæg for at komme med, at et stort antal mennesker vægrer sig ved at påtage sig anvist arbejde? Hvornår kommer arbejdsministeren op og siger det? Nej, han giver efter skridt for skridt. Vi oplever simpelt hen, hvordan arbejdsministeren er banebrydende for de små, men meget hyppige nedskæringer inden for arbejdsløshedslovgivningen.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om han ikke betragter dette indgreb som et vir-